

DORA RUŽDJAK PODOLSKI Intendar

piše Davor Špišić

Naš najznačajniji kazališni festival za nešto manje od dva mjeseca otvorit će 69. izdanje.

Vrsna redateljica Dora Ruždjak Podolski potpisuje svoju prvu sezonu kao intendantica Dubrovačkih ljetnih igara, i u ekskluzivnom razgovoru za Jutarnji list otkrila je svoje vizije, pritom usrdno spominjući odgovornost kao svjetionik. U zemlji gdje je neodgovornost postala banalnija od maslačka, hvalevrijedna osobina.

■ **Prije estetike da progovorimo o parama. Koliki je budžet ovogodišnjih Igara?**

- Trenutni budžet povećan je u odnosu na lanjski za milijun kuna te iznosi oko 13 i pol milijuna kuna, zahvaljujući donaciji Zaklade Kaboga. Možemo biti zadovoljni prvenstveno omjerom javnih i vlastitih sredstava jer smo se nakon dužeg perioda ponovno približili izvrsnom rezultatu od preko 40 posto ostvarenih sredstava iz vlastitog prihoda.

■ **Koja je vaša osnovna vodilja u promišljanju Igara?**

- Ono što sam odmah zacrtala kada sam imenovana intendanticom 31. kolovoza prošle godine bilo je osmišljavanje programa na vrijeme. Dakle za mene i moje suradnike je 2. veljače, kada se na Kandeloru tradicionalno objavljuje preliminarni program Igara, bio krajnji rok do kojega je čitav program trebao biti definiran.

Pravovremeno planiranje predvjet je za stvaranje boljih produkcijskih okvira u širokom rasponu - od pribavljanja sredstava do transparentnosti prema publici. Naposljetku, ga-

rantira vam i bolju mobilnost ideja. Ne u onom apstraktnom smislu tog pojma, nego u izrazitoj otvorenosti koja podrazumijeva i rizik. Ideje se moraju odgovorno kreirati i odgovorno provoditi.

■ **Ekonomija u dobrom dijelu pokreće i koprodukcijske modele. Jedan od takvih je i prva dramska premijera, Krležin "Michelangelo"**

Važna je i konkurentnost u odnosu na relevantne svjetske festivale. I ne samo gostovanjem Mische Maiskog ili Rosas. Na primjer, pijanist Daniil Trifonov, ovogodišnji dobitnik Grammyja, nastupit će u Dubrovniku prije Salzburga

Antica Dubrovačkih ljetnih igara

MARKO TODOROV / HANZA MEDIA

Buonarroti”.

- Tako je. Iznimno sam ponosna na suradnju s HNK Ivana pl. Zajca. Razvoj koprodukcijanskog modela je Dubrovačkim ljetnim igrama od velikog interesa. Zato što je to apsolutno multipliciranje umjetničkog djelovanja...

■ **Ljubiša Ristić je 1977. na Splitskom ljetu postavio “Michelangelo” na zgradi splitskog HNK. Vi ste se odvažili tu postdramsku fantazmagoriju pustiti u goli ambijent Lokruma?**

- Redatelj Sebastijan Horvat predstavu smišlja iz zadatosti scenskog prostora pozornice riječkog HNK. On ima vrlo interesantan koncept i pametno se poigrava s nekoliko razina ovog komada. U goli ambijent Lokruma, odnosno u razrušenu crkvu Svete Marije pored Benediktinskog samostana, postaviti će megalitsku scenografiju koja je iznikla iz crne kutije, referirajući se na umjetnike poput Christa ili Anisha Kapoora koji često interveniraju u prostoru prirode. Čini mi se to zanimljivom diverzijom u odnosu na sveti prostor, kako već i nalaže poetika Krležinog “Michelangela”.

■ **Od brutalnog cinika Krleže do ciničnog melankolika Marinkovića u predstavi “Pod balkonima” - je li to zajednička šifra kojom reagirate na stvarnosnu ponudu destruiranih ideala?**

- Tako je. I sa Čehovom, gostuje nam “Ujak Vanja” iz ruskog grada Voronježa, predstava koja je bila nominirana za čak sedam Zlatnih maski na prestižnom moskovskom festivalu, nudeći izuzetno čitanje Čehova u suvremenom kodu. Da, ovakav repertoar je naš pokušaj obuhvaćanja trenutka u kojem danas živimo. Ovo vrijeme podrazumijeva predestiniranost i već unaprijed određena pravila, prije nego što je kocka bačena. Što mene ne zadovoljava, ni kao umjetnika ni kao čovjeka. Navikli smo kao mala sredina unaprijed donositi sudove. I to se odnosi na sve segmente kulturnog djelovanja u Hrvatskoj. Zato smatram da ovakvim repertoarnim smjerom, rekla bih i hrabrim i krhkim, tražimo mogućnost za uspostavljanje novog dijaloga, novog pozicioniranja kazališta danas.

■ **Glazbeni program obiluje svjetskim poslasticama kao što je go-**

stovanje violončelista Mische Maiskyja, belgijske plesne skupine Rosas... Ali, nema operne festivalske produkcije. Zašto?

- Nažalost u pitanju su sredstva. Kad bismo ovogodišnju produkciju usmjerili u vlastito produciranje nekog opernog djela, potrošili bismo više od četvrtine programskih sredstava, što u ovome trenutku nije ni realno ni mudro. Istakla bih ipak da ove godine započinjemo s novim smjernicama koje će Igre uvesti u veliku 70. obljetnicu. Kreiranje programa nalik je na slagalicu, ništa ne želimo cementirati nego naprosto ispisati jedan trajniji luk u kojem festival može funkcionirati u odnosu na duh vremena i nove trendove. Važna je i konkurentnost u odnosu na relevantne svjetske festivale, u kojoj je kvaliteta svjesno nadjačala kvantitetu. I ne samo gostovanjem Mische Maiskog ili Rosas. Na primjer, pijanist Daniil Trifonov, ovogodišnji dobitnik Grammyja, nastupit će u Dubrovniku prije Salzburga. Na programu će se naći i Andreas Ottensamer, trenutno najpropulzivniji klarinetist na svjetskom tržištu, a Leon Košavić će nastupiti s mladim ruskim dirigentom Maximom Emelyanychevim koji je također dobitnik Grammyja. Zadovoljstvo mi je istaknuti da će se na Igrama prvi put u povijesti, zahvaljujući suradnji sa Zakladom Kaboga, održati tri masterclassa: violinistički Stefana Milenkovića, pjevački Krešimira Špicera i i onaj pijanistički ikone Marije Joao Pires. Zahvaljujući velikom zalaganju i aplikantskom umijeću Saše Božića, mog pomoćnika za dramski program, dobili smo sredstva od kulturnog fonda Kreativna Europa, i to je upravo svjedočanstvo o novim smjernicama i prvim rezultatima naših nastojanja.

■ **Masterclassovi i premijerna produkcija “Odbrojanje” u izvedbi studenata ADU, jesu li to nastojanja da festivalu udahnute i radioničarsku svježinu?**

- To je upravo ono što ponajviše nastojimo razvijati kao novinu. Moramo ostaviti nešto iza sebe. Kao prvo, razvijati mladu, novu publiku i razvijati novu umjetnost. Puno nade polažem u projekt “Odbrojanje” jer se predstavljaju studenti Akademije dramske umjetnosti i netom diplomirane redateljice Lea Anastazija Fleger, Marina Pejnović i redatelj Hrvoje Korbar. Oni su dio nove generacije koja ima što za reći. Prilika je to da dozovu neke nove prostore kojih mi možda još nismo ni svjesni. ■